

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
S U T A R T I S**

DĖL BENDRADARBIAVIMO KULTŪROS SRITYJE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė
ir
Vokietijos Federacinės Respublikos Vyriausybė

siekdamos stiprinti abiejų šalių santykius ir plėsti abipusį supratimą,
įsitikinusios, kad kultūriniai mainai skatina bendradarbiavimą tarp tautų ir ugdo
supratimą apie kitų tautų kultūrą, dvasinį gyvenimą bei gyvenimo formas,
prisimindamos abiejų tautų istorinį indėlį į bendrą Europos kultūrinį palikimą ir
suvokdamos, kad kultūros gėrybių puoselėjimas ir išsaugojimas yra įpareigojantys uždaviniai,
norėdamos plėsti abiejų šalių gyventojų santykius visose kultūros srityse, tarp jų ir
švietimo bei mokslo srityse,
susitarė:

1 straipsnis

Susitariančios Šalys siekia turtinti abipusį kitos šalies kultūrų pažinimą, toliau visose srityse ir visais lygiais plėtoti kultūrinį bendradarbiavimą ir tuo prisidėti prie Europos kultūrinio identiškumo.

2 straipsnis

Susitariančios Šalys, siekdamos perteikti išsamesnę informaciją apie kitos šalies meną, literatūrą ir jiems artimas sritis, organizuos atitinkamas priemones ir rems viena kitą pagal galimybes, ypač:

1. organizuojant menininkų ir ansamblių gastroles, rengiam koncertus, demonstruojant spektaklius ir kitus meno renginius;
2. rengiant parodas, organizuojant pranešimus ir paskaitas;
3. ruošiant abipusius atstovų iš įvairių kultūros gyvenimo sričių, o ypač literatūros, muzikos, vaizduojamojo meno atstovų vizitus, kurių tikslas yra plėtoti bendradarbiavimą, keistis patirtimi bei dalyvauti suvažiavimuose ir kituose panašiuose renginiuose;
4. skatinant kontaktus leidybos, bibliotekininkystės, archyvistikos ir muziejininkystės srityse bei keičiantis specialistais ir atitinkama medžiaga;
5. verčiant grožinės, mokslo ir specialiosios literatūros kūrinius.

3 straipsnis

(1) Susitariančios Šalys stengsis, kad visiems suinteresuotiems asmenims būtų prieinama kitos šalies kalba, kultūra, literatūra ir istorija. Jos rems atitinkamas valstybines ir privačias iniciatyvas bei institucijas. Savo šalyje jos įgalina ir palengvina kitos Šalies skatinimo priemones ir remia vietines iniciatyvas bei įstaigas.

(2) Tai taikoma gerinti kalbų mokymuisi mokyklose, aukštosiose mokyklose ir kitose švietimo įstaigose, tarp jų ir suaugusiųjų švietimo įstaigose. Pagrindinės kalbos ugdymo priemonės yra:

- mokytojų, lektorių ir dalykų konsultantų siuntimas ir tarpininkavimas juos siųsti;
- parama vadovėliais ir mokymo medžiaga bei bendradarbiavimas rengiant vadovėlius;
- pedagogų ir studentų dalyvavimas kitos Šalies organizuojamuose jų rengimo ir

kvalifikacijos kėlimo kursuose bei keitimasis modernių užsienio kalbų dėstymo metodų ir technologijų patirtimi;

- naudojimasis radijo ir televizijos teikiamomis galimybėmis mokytis ir populiarinti kitos Šalies kalbą.

(3) Susitariančios Šalys bendradarbiaus siekdamos, kad vadovėliai tinkamai atspindėtų kitos šalies istoriją, geografiją ir kultūrą ir kad tai ugdytų geresnį abipusį supratimą.

4 straipsnis

Susitariančios Šalys remia įvairialypį bendradarbiavimą mokslo ir švietimo srityje, tarp jų ir aukštųjų mokyklų bei mokslo organizacijų, bendrojo ir profesinio lavinimo mokyklų, nemokyklinio suaugusiųjų profesinio lavinimo ir kvalifikacijos kėlimo organizacijų bei įstaigų, bendrojo ir profesinio lavinimo mokyklų administracijų, kitų švietimo ir tyrimo įstaigų ir jų administracijų, bibliotekų ir archyvų bei paminklosaugos įstaigų bendradarbiavimą. Jos skatina savo šalyse šias institucijas veikti:

1. bendradarbiauti visose srityse, kurios atitinka abipusius interesus;
2. abipusiai remti delegacijų ir pavienių asmenų siuntimą semtis informacijos ir keistis patirtimi, dalyvauti mokslinėse konferencijose bei simpoziumuose;
3. remti keitimąsi mokslininkais, aukštųjų mokyklų administracijos personalu, mokytojais, dėstytojais ir mokymo meistrais, daktarantais, studentais, mokiniais ir profesinių mokyklų moksleiviais, kurie vyktų rinkti informacijos, studijuoti, atlikti tyrimų ir įsigyti profesiją;
4. sudaryti galimybes kuo lengviau patekti į archyvus, bibliotekas ir panašias įstaigas, naudotis jų fondais mokslo tikslams bei remti keitimąsi informacija, dokumentacija ir archyvinėmis bylų kopijomis;
5. plėtoti keitimąsi mokslo, pedagogine ir didaktine literatūra, mokomąja, vaizdine ir informacine medžiaga bei mokomaisiais filmais mokymui bei tyrimo tikslams, atitinkamų dalykinių parodų rengimą;
6. plėtoti ryšius tarp abiejų šalių aukštųjų mokyklų ir kitų kultūros bei mokslo įstaigų;
7. bendradarbiauti istorijos ir kultūros paminklų priežiūros, restauravimo ir apsaugos srityse.

5 straipsnis

Susitariančios Šalys siekia pagal savo galimybes suteikti kitos Šalies studentams ir mokslininkams stipendijas mokymuisi, kvalifikacijos kėlimui ir tyrimo darbams bei tinkamu būdu remti bendradarbiavimą švietimo ir mokslo srityje kitomis priemonėmis, tarp jų – lengvatinėmis sąlygomis išduodant leidimą laikinai gyventi šalyje ir sudarant tinkamas gyvenimo sąlygas.

6 straipsnis

(1) Susitariančios Šalys išnagrinės sąlygas, kurioms esant akademiniams tikslams būtų pripažįstami kitos šalies studijas liudijantys dokumentai bei aukštųjų mokyklų baigimo diplomai.

(2) Pasikeičiant ekspertų grupėmis, bus renkama reikalinga informacija ir nagrinėjamos galimybės atskirai susitarti dėl ekvivalentiškumo.

7 straipsnis

Susitariančios Šalys teikia didelę reikšmę bendradarbiavimui, rengiant ekonomikos specialistus ir vadovaujančius darbuotojus bei keliant jų kvalifikaciją, išplečiant jų ryšius. Jos

kiek galėdamos remis šį bendradarbiavimą ir prireikus sudarys atitinkamus susitarimus.

8 straipsnis

Susitariančios Šalys vertina bendradarbiavimą suaugusiųjų švietimo srityje kaip labai svarbų jų santykių plėtrai ir pareiškia esą pasirengusios pagal savo išgales remti šį bendradarbiavimą.

9 straipsnis

Susitariančios Šalys pagal savo galimybes remis atitinkamų savo šalių įstaigų bendradarbiavimą kino, televizijos ir radijo srityse, taip pat filmų ir kitų audiovizualinių informacijos priemonių, padedančių įgyvendinti šios Sutarties tikslus, gamybą ir keitimąsi jomis. Jos skatina bendradarbiavimą knyginkystės ir leidybos srityje.

10 straipsnis

Susitariančios Šalys bendradarbiavimo tikslais įgalina tiesioginius visuomeninių grupių ir susivienijimų, kaip antai: profsąjungų, bažnyčių ir religinių bendruomenių, politinių ir kitų fondų, kontaktus. Jos skatina tokias nevalstybines organizacijas įgyvendinti projektus, kurie pasitarnautų ir šios Sutarties tikslams.

11 straipsnis

Susitariančios Šalys siekia plėtoti keitimąsi jaunimu ir darbo su jaunimu specialistų bei pagalbos jaunimui institucijų bendradarbiavimą.

12 straipsnis

Susitariančios Šalys skatins savo šalių sportininkų, trenerių, sporto federacijų atstovų ir komandų susitikimus bei sieks plėtoti bendradarbiavimą sporto srityje (taip pat mokyklose ir aukštosiose mokyklose).

13 straipsnis

Susitariančios Šalys sudaro galimybes nuolat jų teritorijoje gyvenantiems iš Lietuvos kilusiems arba vokiečių kilmės piliečiams, jiems laisvai apsisprendus, puoselėti savo kalbą, kultūrą, tautines tradicijas bei laisvai išpažinti religiją. Remiantis galiojančiais įstatymais jos įgalina ir palengvina kitos Šalies priemonės tokiems asmenims ir jų organizacijoms skatinti. Nepriklausomai nuo to, jos tinkamai atsižvelgs į šių piliečių interesus bendrose skatinimo programose.

14 straipsnis

Susitariančios Šalys palengvina ir skatina regioninio ir vietinio lygio partnerišką bendradarbiavimą.

15 straipsnis

(1) Susitariančios Šalys pagal tuo metu galiojančius įstatymus ir Šalių sutartomis sąlygomis savo šalyje palengvins kitos Susitariančios Šalies kultūros įstaigų steigimą ir veiklą.

(2) Pirmoje pastraipoje minimos kultūros įstaigos yra kultūros institutai, kultūros centrai, vien tik ar iš dalies iš visuomeninių lėšų finansuojamos mokslo organizacijos, bendrojo ir profesinio lavinimo mokyklos, mokytojų rengimo ir kvalifikacijos kėlimo, suaugusiųjų švietimo, profesinio mokymo ir kvalifikacijos kėlimo įstaigos, bibliotekos, skaityklos, taip pat visuomeninės tyrimų įstaigos. Šių institucijų siunčiamiems specialistams prilyginami su oficialiu pavedimu siunčiami ar tarpininkavimo keliu vykstantys mokslo ir kultūros ar pedagoginį darbą dirbantys pavieniai asmenys.

(3) Susitariančių Šalių kultūros įstaigoms užtikrinama galimybė laisvai plėtoti visokią tokio pobūdžio įstaigoms būdingą veiklą, įskaitant galimybę nevaržomai keliauti ir pasirodyti publikai.

(4) 1 ir 2 pastraipoje minimų kultūros įstaigų ir Susitariančių Šalių pagal kultūrinį bendradarbiavimą su oficialiu pavedimu ar tarpininkavimo keliu siunčiamų specialistų statusas reglamentuojamas šios Sutarties Priede. Priedas įsigalioja nuo Sutarties įsigaliojimo momento.

16 straipsnis

Susitariančios Šalys yra vieningos nuomonės, kad dingę be žinios ar neteisėtai išvežtos kultūros vertybės, esančios jų teritorijoje, bus grąžinamos savininkui arba jo teisių paveldėtojiui.

17 straipsnis

Susitariančių Šalių atstovai, esant reikalui arba vienai iš Susitariančių Šalių prašant, sudarys Mišrią Komisiją, kuri pakaitomis susitikinės Lietuvos Respublikoje ir Vokietijos Federacinėje Respublikoje, kad įvertintų pagal šią Sutartį vykusių mainų rezultatus ir parengtų tolesnio kultūrinio bendradarbiavimo rekomendacijas ir programas. Detalesnis derinimas vyksta diplomatinio keliu.

18 straipsnis

Ši Sutartis įsigalioja tą dieną, kai Susitariančios Šalys viena kitai notomis praneša, kad jų šalyje įvykdyti konstituciniai reikalavimai Sutarčiai įsigalioji. Sutarties įsigaliojimo diena yra apsikeitimo notomis diena.

19 straipsnis

Ši Sutartis galioja penkerius metus. Po to jos galiojimo laikas pratęsiamas kaskart kitiems penkeriems metams, jei viena iš Susitariančių Šalių raštu nenutraukia Sutarties, likus šešiams mėnesiams iki jos galiojimo pabaigos.

Pasirašyta Bonoje, 1993 metų liepos mėnesio 21 dieną dviem egzemplioriais, kiekvienas iš jų lietuvių ir vokiečių kalbomis, abu tekstai turi vienodą teisinę galią.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

VOKIETIJOS FEDERACINĖS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

Priedas
prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir
Vokietijos Federacinės Respublikos
Vyriausybės Sutarties dėl kultūrinio
bendradarbiavimo

1. Šio Priedo nuostatai galioja Sutarties 15 straipsnyje minimoms kultūros įstaigoms, jų specialistams ir kitiems specialistams, kurie yra siunčiami su oficialiu pavedimu arba dėl kurių tarpininkaujama pagal abiejų šalių bendradarbiavimą kultūros, pedagoginėje, mokslo ir sporto srityje.

2. Siunčiamų ar tarpininkavimo keliu vykstančių specialistų skaičius turi būti proporcingas tikslams, kuriuos vykdo atitinkama įstaiga.

3. (1) 1 punkte minimi asmenys, turintys ne priimančios, o siunčiančios šalies pilietybę, taip pat kartu gyvenantys šeimos nariai, padavę prašymą, iš priimančios šalies žinybų nemokamai gauna leidimą laikinai gyventi šalyje. Leidimas išduodamas pirmaeile tvarka ir suteikia jį turinčiam asmeniui teisę daugkartiniam įvažiavimui ir išvažiavimui iš šalies, kol galioja leidimas. Darbui Sutarties 15 straipsnyje minimose kultūros įstaigose siunčiamiems ar tarpininkavimo keliu vykstantiems specialistams leidimas dirbti nereikalingas.

(2) 3 punkto 1 pastraipoje minimi leidimai laikinai gyventi šalyje turi būti gaunami prieš išvykstant priimančios šalies diplomatinėje arba konsulinėje atstovybėje. Prašymai pratęsti leidimą laikinai gyventi šalyje gali būti įteikiami priimančioje šalyje.

4. Susitariančios Šalys leidžia 1 punkte minimiems asmenims, turintiems ne priimančios, o siunčiančios šalies pilietybę, taip pat kartu gyvenantiems šeimos nariams nevaržomiems keliauti po savo teritoriją 3 punkte išvardintomis sąlygomis.

5. 3 punkto 1 pastraipoje ir 4 punkte minimi šeimos nariai yra sutuoktinis ir kartu gyvenantys nepilnamečiai viengungiai vaikai.

6. (1) Susitariančios Šalys pagal galiojančius įstatymus ir kitus potvarkius pariteto pagrindais atleidžia nuo mokesčių įvežant ir išvežant:

a) įrangą ir eksponatus (pvz., technikos prietaisus, baldus, eksponuotus filmus, knygas, žurnalus, vaizdinę ir garsinę medžiagą), tarp jų vieną ar kelis automobilius, kurie įvežami 1 punkte išvardintų kultūros įstaigų darbui;

b) 1 punkte minimų asmenų ir jų šeimos narių pervežamus daiktus, įskaitant automobilius, kurie buvo naudojami mažiausiai šešis mėnesius iki persikraustymo ir įvežami į priimančios šalies teritoriją per dvylika mėnesių po persikraustymo;

c) 1 punkte minimų asmenų ir jų šeimos narių asmeniniam naudojimui reikalingus vaistus ir paštu siunčiamas dovanas.

(2) Be mokesčių įvežti daiktai priimančioje šalyje gali būti perduodami ar parduodami tik tada, kai sumokami reikalingi mokesčiai arba kai daiktai priimančioje šalyje buvo naudojami mažiausiai trejus metus.

7. Susitariančios Šalys padeda 1 punkte minimiems asmenims ir jų šeimoms registruoti įvežtus automobilius.

8. 1 punkte minimų asmenų algos ir kitos pajamos apmokestinamos remiantis tuo metu galiojančiais Lietuvos Respublikos ir Vokietijos Federacinės Respublikos susitarimais dėl pajamų ir turto dvigubo apmokestinimo išvengimo ir tuo metu galiojančiais įstatymais bei kitais potvarkiais.

9. (1) Sutarties 15 straipsnio 2 pastraipoje minimų kultūros įstaigų meno veiklą ir paskaitas gali organizuoti ir asmenys, neturintys Susitariančių Šalių pilietybės.

(2) Kartu su siunčiamu personalu Sutarties 15 straipsnio 2 pastraipoje minimos kultūros įstaigos gali įdarbinti ir vietinius darbuotojus, į darbą priimama ir darbo sutartis sudaroma pagal priimančios Susitariančios Šalies įstatymus.

(3) Sutarties 15 straipsnio 2 pastraipoje minimos kultūros įstaigos gali tiesiogiai bendrauti su ministerijomis, kitomis visuomeninėmis įstaigomis, visuomeninėmis

korporacijomis, draugijomis, sąjungomis ir privačiais asmenimis.

(4) Sutarties 15 straipsnio 2 pastraipoje minimų kultūros įstaigų įranga, įskaitant technikos prietaisus ir medžiagas, taip pat jų turtas yra siunčiančios Susitariančios Šalies nuosavybė.

10. (1) Susitariančios Šalys kiekviena kitos Susitariančios Šalies kultūros įstaigoms pagal tuo metu galiojančius įstatymus ir kitus potvarkius teikia apyvartos mokesčių lengvatas už jų teikiamas paslaugas.

(2) Kiti klausimai, susiję su kultūros įstaigų ir jų darbuotojų apmokestinimu, reguliuojami, jeigu reikia, pasikeičiant notomis.

11. Administracinio ir techninio pobūdžio lengvatos, jei jų reikia, gali būti suderinamos vienos iš Susitariančių Šalių prašymu, atsižvelgiant į realias kiekvienos šalies galimybes, atskiru susitarimu, pasikeičiant notomis.

12. 1 punkte minimiems asmenims ir jų šeimoms būnant priimančios šalies teritorijoje suteikiamos:

- tokios pačios lengvatos išvykti namo, esant nacionalinėms ir tarptautinėms krizėms, kokias abi Vyriausybės taiko užsienio specialistams pagal tuo metu galiojančius įstatymus ir kitus potvarkius,

- bendrojoje tarptautinėje teisėje fiksuotos teisės, jei viešųjų neramumų metu padaroma žala jų nuosavybei arba jos netenkama.
